

vestluses kui ka etenduses saime
sa mõnestki tusast, mis soomlast vae-
ab ja eestlaselegi võõras pole. Kui

muud kui panopliopooratad sarni
hastab Hommikulehe peatoimetajat ja
osutub lõpuks lehekandjaks, Turk-

Turkka näitlejate füüsiline vorm ja
vastupidavus on imetiüsväärne. Esime-

meenutama seitsme venna võitlusindu.
Varasemas vestluses oli Turkka just-

rikogemust.

LILIAN VELLERAND

Kõigi võimaluste Ameerikas pole laulmine elukutse

"Nabucco" toob Euroopa oope-
liidi Estonia lavale. 7. ja 10.
mail, esines "Nabuccos" Abi-
gaile'i rollis Soomes elav amee-
ka päritolu lauljanna Cynthia
Makris.

Maailma lavad – Berliin, München,
Lissabon, Glasgow, Strassbourg, Phi-
delphia, Sydney ja ka Soome Raha-
suoper, tunnevad primadonnat eel-
õige Ricahrd Straussi "Salome" ni-
mosalisena.

Lauljatar ise lisas siia ritta ka lee-
Macbethi, millega ta esineb Lon-
doni Covent Gardenis. Ka Abigaile'i
rolli on ta seal laulnud, "kuid siinne
vastus meeldib mulle rohkem – Lon-
donis on liiga moodne. Huvitav, et
publik armastab seda ooperit väga,
kuigi seda on üsna raske mõista, siin
pole ju traditsioonilist armastuslugu.
Armastajapaaril Fenenal ja Ismaelel
pole kuigi suurt osa. Abigaile on..."
leidmata õiget sõna, pakun lauljata-
le mõistet *femme fatale*. Ta nõustub
sõnadega: "Very fatale."

Küsimusele, miks lauljatar Soomes
tab, on lihtne isiklik vastus: tema elu-
kaaslane on soomlane, Estonia laval-
hiljuti esinenud tenor Raimo Sir-
jä.

ÕHTU OOPERIS

Soome sattus Cynthia Makris oma
Saksamaa impressaario kaudu. Soo-
me keelt õpib, kuigi enamus oopereid,
milles ta Soomes on kaasa teinud, lä-
hevad originaalkeeles. "Mitte küll
kõik ooperid. Olen laulnud ka soome
rahvalaule, Merikanto, Sibeliuse teo-
seid." Ja äkki ei tule tal ükski inglis-
keelne sõna meelde!! Ta vabandab
naerdes, et on viimasel ajal põhiliselt
saksa keeles suhelnud.

Tallinnasse tuli Cynthia Makris es-
makordselt 6. mail ja tema teadmi-
sed Eestist piirdusid Saksamaal kuul-
duga: Tallinn oli kunagine Hansalinn.
"Ja kui kaunis linn!" lisab ta kiirusta-
des juurde, kuigi lähem tutvus linna-
ga seisis tal ees alles järgmisel hom-
mikul. Ja veel teab ta, et eesti ja soo-
me keeled on sugulased. Ei midagi
eesti kultuurist, muusikast, ooperist.
"Hakkan seda viga kohe parandama,"
lubas ta vapralt. Seda enam, et vee-
rand tundi enne meie kohtumist lõp-
penud pühapäevasest etendusest rää-
kis ta ainult ülivõrdes.

Oma eluloo võttis ta kokku nii: sün-
dis ja õppis Colorados, pärast ülikoo-
li lõpetamist on Ameerikas raske

muusika alal tööd leida – "laulmine
pole ju elukutse". Nii tuli ta Saksaa-
maale, laulis sealsetes erinevates oo-
perimajades, kus on pikad hooajad ja
kavas erinevad ooperid, mitte lühikest
aega üks etendus nagu Ameerikas.

Nüüd on ta vabakutseline, ja ütleb,
et "mulle meeldib laulda kenasid tüd-
rukuid". Vaatamata sellele, et Violet-
ta "Traviatas" olnud üks tema eduka-
maid rolle ja meeldib väga, mõtleb ta
sellest loobuda. Minu küsimus, kui-
das võib laulda ühel õhtul Lucia di
Lammermoori ja teisel Abigale'i, la-
heneb ootamatult – Luciat ta lihtsalt
enam ei laula. Järgmisel hooajal on
Soome Rahvusoperis kavas "Tosca"
nimiosa.

Ja veel midagi. Kes on näinud
Straussi "Salomed" Soome ooperis
Cynthia Makrisega nimosas, teavad,
et kuulsat seitsme loori tantsu tantsib
ta ise – ja looridki langevad nagu et-
te nähtud. Istudes pärast lauljale nii
rasket osa nagu Abigaile tema garde-
roobis, kus ta oli juba loobunud nii sä-
ravast kostüümist, parukast kui ka
grimmist, vaatas mulle vastu kaunis
noor daam, vaba ja lihtne, särades
siiralt vastu etenduse edule. Nagu
olekski kõik niisama lihtne.

MARE PÖLDMÄE

13. V 1997

Cynthia Makris näitas Abigaile'ina Verdi "Nabuccos" föelist maailmaklassi.

HARRI ROSPU